

[Paul Hartling.]

var slået fejl, han måtte erkende, at man havde sat rekorder med hensyn til udgifter, men det var ligesom ved olympiaderne hvor man kunne blive ved med at sætte rekorder. Stort set var han tilfreds med sin linje, og det vil jeg da nødig tage fra ham; han skal da have lov at være glad for situationen, så længe det varer.

Statsministeren havde et par bemærkninger til mig, som gør, at jeg gerne vil sige et par ord. Det drejer sig ikke så meget om besparelserne, for man kan i hvert fald sige om V.K.R.-regeringen, at den foreslog besparelser, og vi gennemførte besparelser, mens man kan sige om denne regering, at den drøftede besparelser, men så blev det altså ikke til noget. (*Afbrydelse af udenrigsministeren* [K. B. Andersen]). Jeg undtager forsvaret og landbruget, for det er rigtigt nok, at dér har man sparet. Men der er ministerier, som ikke er berørt. (*Afbrydelse af udenrigsministeren* [K. B. Andersen]). Jeg må bede om, at udenrigsministeren unnlader at afbryde . . . (*Udenrigsministeren* [K. B. Andersen]: Hvorfor det?) Fordi det ikke er god orden her i salen. Det, jeg ville gøre nogle bemærkninger om, var ikke besparelserne, men ordene om betalingsbalanceunderskuddet. Jeg har ikke fremstillet dansk økonomi som en sump. Jeg har godt set, at statsministeren har svaret sådan i Aktuelt, og han sagde det også nu her igen — det må åbenbart have gjort lidt ondt, det, jeg skrev. Det drejede sig ikke om, at dansk økonomi er en sump. Vi er et meget velstillet land, og vi har økonomiske problemer, men vi har ingen grund til at fremstille dansk økonomi på en så ufordelagtig måde. Det, jeg skrev — og det er jo altid godt at læse, hvad der står, før man polemiserer imod det — handlede om betalingsbalanceunderskuddet, og dér brugte jeg udtrykket underskuddets hænge-dynd. Det hænger sammen med, at det har været dansk økonomis store problem gennem 1960erne og begyndelsen af 1970erne, at vi har haft et underskud på betalingsbalancen. Jeg ved ikke, hvor meget det interesserer den brede befolkning, men det burde interessere ansvarlige politikere kolossalt meget, fordi det er en situation — det er også klart erkendt af økonomiministeren og af andre ministre både i tidligere regeringer og i den nuværende regering — vi ikke

kan blive ved at være i. Vi må ud af det betalingsbalanceunderskud, og vi må sætte vores økonomiske kræfter og politiske vilje ind på at nå det mål. Så langt tror jeg ikke vi er uenige.

Når så statsministeren tilføjer, at vi er jo inde nu i en gunstig betalingsbalanceudvikling, så vil jeg klart erkende, og det skrev jeg også i Berlingske Tidende, at vi får bedre tal for 1972 end for de foregående år, og det vil jeg være med til at glæde mig over, for det er en god ting for os, at vi får et bedre tal. Man kan så analysere, hvor det tal kommer fra, hvordan kan det være, det går bedre. Det går bedre, for det første fordi vi var kommet ind på en bedre vej; der var sket en begyndende forbedring, da den nuværende regering trådte til. Jeg skal heller ikke underkende, at den importtold, som man begyndte med at indføre — som vi af andre grunde vendte os imod, og som jeg stadig mener var en fejltagelse — på dette punkt har haft en opsættende virkning og derfor kan have haft nogen indflydelse. Men det vigtigste, eller et meget afgørende træk, er naturligvis det forbedrede bytteforhold, som på årsbasis, som der allerede er gjort opmærksom på, vel har tilført dansk økonomi en forbedring på betalingsbalancen på 1,5 milliard kr. Det har ført til, at vi får bedre tal i 1972 — og tak for det.

Dette burde jo fortsætte. Det, jeg skrev om i Berlingske Tidende, og det, som jeg synes skulle bekymre statsministeren, sådan at han virkelig tog det problem op og ikke bare rettede polemiske angreb imod os andre, er det forhold, at 1973 af økonomiministeren skildres sådan, at vi i 1973 vil få et stærkt forøget betalingsbalanceunderskud, idet underskuddet bliver fordoblet eller mere end det. 3 à 4 milliarder kr. har økonomiministeren sagt, når vi lægger til, hvad vi skal bruge til u-landshjælp i form af lån osv. Underskuddet ventes at komme op imod 4 milliarder kr., og det i en situation, hvor vi får et endnu bedre bytteforhold på grund af vores medlemskab af EF, hvorved vi virkelig får en chance for at komme ud af den situation, vi har kendt så længe.

Den økonomiske situation omkring os byder os nu en mulighed, og her er det, jeg bebrejder denne regering, hele mandskabet og kaptajnen inklusive, at den med letsindighed siger: det går jo meget godt nu, for